

Küllerim de Kokun

– imbatça · 20 Kasım 2017

küllerim de kokun...

namluya sürülürken kokun
içimde her nefes, bir sen vurulur
ayaz olur, kurşun olur sensizlik

parça, parça kenttim yine
cınnet kol geziyor sokaklarda
güneş, yine ölü doğuyor batıdan ve kumrular intihar kusuyor gri sabahlarıma

vururken gece günahlara
tırnaklarla duvara kazınır ihtiras
düşler, sorgusuz çarmıha gerilir

gece uykusuz,
şehir çıplak,
fahişeler yorgun

kapımda mı yoksa ölüm,
çığlıklar, dilimde sus
içimdeki her çığlık, ateşe mahkum

namluya sürülürken gece
uykularım kurşuna dizilir
içimde her sabah, bir sen vurulur

avuçlarımda yokluğun
küllerim de kokun

her sabah,
kızıla uyanır gözbebeklerim
ateş kusar, kan kusar

bana susar ölüm...

ilhanaşıcı